

Με αφορμή την επέτειο της 17ης Νοέμβρη του 1973 που σήμανε την αρχή για την επάνοδο της δημοκρατίας στην πατρίδα μας έπειτα από επτά χρόνια δικτατορίας, οι Μικροί Μουσικόφιλοι της Δ2' Τάξης του 11ου Δημοτικού Σχολείου Αθηνών εμπνεύστηκαν από το χρονικό της εξέγερσης των φοιτητών και απόδωσαν εικαστικά τα τραγούδια του Μίκη Θεοδωράκη «Όταν σφίγγουν το χέρι» σε στίχους του Γιάννη Ρίτσου και «Είμαστε δυο» σε στίχους του ίδιου του συνθέτη. Το κείμενο που παρατίθεται παρακάτω αποτελεί απόσπασμα του κεφαλαίου 8 του σχολικού βιβλίου Μουσικής της Ε' Τάξης.

Τετάρτη, 14 Νοεμβρίου 1973

Φοιτητές συγκεντρώνονται στον χώρο του Πολυτεχνείου φωνάζοντας συνθήματα κατά της δικτατορίας. Μέσα στο κτίριο γίνονται γενικές συνελεύσεις των φοιτητικών συλλόγων. Παρά τα αυστηρά μέτρα αστυνόμευσης, οι φοιτητές κλείνονται στο Πολυτεχνείο.

Πέμπτη, 15 Νοεμβρίου 1973

Οι φοιτητές φτιάχνουν ραδιοφωνικό σταθμό και στέλνουν μήνυμα ελευθερίας: «Εδώ Πολυτεχνείο! Εδώ Πολυτεχνείο!... Σας μιλάει ο ελεύθερος ραδιοφωνικός σταθμός των ελεύθερων αγωνιζόμενων φοιτητών, των ελεύθερων αγωνιζόμενων Ελλήνων, Ζήτω η εθνική ανεξαρτησία, ζήτω ο ελληνικός λαός...». Από τους συγκεντρωμένους ακούγεται το σύνθημα: «Λαέ, λαέ, ή τώρα ή ποτέ». Μελοποιημένα ποιήματα του Γιάννη Ρίτσου συγκινούν κι εμπυχώνουν τον κόσμο.

«Όταν σφίγγουν το χέρι»

Μουσική: Μίκης Θεοδωράκης

Στίχοι: Γιάννης Ρίτσος

Παρασκευή, 16 Νοεμβρίου 1973

Η Αθήνα έχει ξεσηκωθεί. Άνθρωποι κάθε ηλικίας συγκεντρώνονται έξω από το Πολυτεχνείο τραγουδώντας και διαδηλώνοντας κατά της δικτατορίας. Φέρνουν φαγητό, φάρμακα, ρούχα κι ενθαρρύνουν τους φοιτητές με λόγια συμπαραστάσης και με συνθήματα. Οι φοιτητές επαναλαμβάνουν ρυθμικά: «Ψωμί – Παιδεία – Ελευθερία». Το απόγευμα, οι δικτάτορες αποφασίζουν να απομακρύνουν τον κόσμο που έχει συγκεντρωθεί γύρω από το Πολυτεχνείο. Γίνονται οι πρώτες συγκρούσεις... Αργά το βράδυ, οι φοιτητές πληροφορούνται ότι μεγάλα τεθωρακισμένα οχήματα κατευθύνονται προς το κέντρο της Αθήνας. Δε χάνουν το θάρρος τους. Σχηματίζουν το σήμα της νίκης με τα δάχτυλά τους. Δεν υποχωρούν!

Σάββατο, 17 Νοεμβρίου 1973, χαράματα

Τα τεθωρακισμένα παρατάσσονται μπροστά στην κεντρική πύλη του Πολυτεχνείου. Οι φοιτητές σκαρφαλωμένοι πάνω στη μεγάλη σιδερένια πόρτα τυλίγονται με την ελληνική σημαία και τραγουδούν τον Εθνικό Ύμνο. «Είμαστε άοπλοι... Είμαστε άοπλοι!...» επαναλαμβάνει ο εκφωνητής του ραδιοσταθμού με δραματική ένταση. «... Σε γνωρίζω από την κόψη του σπαθιού την τρομερή, σε γνωρίζω από την όψη που με βία μετράει τη γη...». Όλη η Ελλάδα κρέμεται από τα χείλια του. Η αγωνία κορυφώνεται... Στις 3.00 η ώρα, περίπου, τα χαράματα, η πύλη του Πολυτεχνείου υποχωρεί κάτω από το βάρος ενός μεγάλου τεθωρακισμένου άρματος... Η αναμετάδοση σταματά... Ο αγώνας των φοιτητών θα περάσει στη νεότερη ιστορία της Ελλάδας ως μια από τις πιο φωτεινές στιγμές της.

«Είμαστε δυο»

Μουσική: Μίκης Θεοδωράκης

Στίχοι: Γιάννης Ρίτσος

ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ ΕΛΕΝΗ

ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

11^{ου} Δ.Σ. ΑΘΗΝΩΝ

ΠΗΓΗ : <http://3dimthivas-music.blogspot.gr/2014/11/17-1973.html?m=0>

Επιμέλεια βίντεο : Παπαγιαννακοπούλου Ελένη